

Välitön viisauten pelastuksen jälkeen?

Biblical Audio Commentary – Instant Wisdom Upon Salvation?

Posted by Gary Ritter | December 5, 2025

https://rumble.com/v72mxuk-biblical-audio-commentary-instant-wisdom-upon-salvation.html?e9s=src_v1_ucp_a

Transkriptio:

Saatat ihmetellä kysymystä, jonka asetan tämän kommentin otsikoksi:

Saammeko heti viisautta, kun olemme syntyneet uudesti ja saaneet pelastuksen Jeesuksen Kristuksen uhrilahjan kautta? Itse asiassa väittäisin, että emme saa. Meillä on mahdollisuus viisauteen, koska pelastuksen hetkellä meillä on Herran pelko, joka on johtanut meidät nöyrään katumukseen. Jos kuitenkin uskomme siihen, mitä Vanha Testamentti opettaa meille viisaudesta, se ei välttämättä ole välitön. Se saavutetaan Jumalan antaman tiedon opetuksen kautta. Tämä on helposti nähtävissä monissa raamatunkohdissa. Tässä muutamia:

Sananlaskut 9:10

*Herran pelko on viisauden **alku**, ja Pyhimmän tunteminen on ymmärrystä.*

Sananlaskut 1:7

*Herran pelko on tiedon **alku**; hullut pitävät halpana viisauden ja kurin.*

Sananlaskut 15:33

*Herran pelko on **kuri** viisauteen, ja kunnian edellä käy nöyryys.*

Itse asiassa koko Snl. 1-4 on isän opetusta pojalleen, jotta tämä kasvaisi

Herran tuntemisessa ja neuvossa ja tulisi viisaaksi Jumalan ja ihmisten teillä. Toisin sanoen viisaus tulee opetuslapseuden kautta. Se saavutetaan vähitellen, kun joku kypsyy, omaksuu jumalallista ymmärrystä ja vaeltaa sen mukaan. Suotta ei Sananlaskuja kutsuta UT:n uskovien viisauskirjallisuudeksi.

Paavali itseasiassa toistaa tämän puhuessaan Korinton löysäilevälle seurakunnalle. Hän sanoo 1.Kor. 15:1-2:

*Veljet, minä johdatan teidät tuntemaan sen evankeliumin, jonka minä teille julistin, jonka te myöskin olette ottaneet vastaan ja jossa myös pysytte ja **jonka kautta te myös pelastutte, jos pidätte siitä kiinni** semmoisena, kuin minä sen teille julistin, ellette turhaan ole uskoneet.*

Tämän seurakunnan jäsenillä oli omat ongelmansa ja Paavalin piti muistuttaa heitä useaan otteeseen siitä, mitä Kristuksen tiellä kulkeminen tarkoittaa. He olivat pelastuneet, mutta samalla heitä pelastettiin. Mitä se tarkoittaa? Me ahkeroimme (engl. work out) pelastuksemme eteen pelolla ja vavistuksella, emmekä koskaan pidä mitään itsestäänselvyytenä. Emme voi vain jatkaa syntiä ja odottaa, että Jumala katsoo toiseen suuntaan. Meillä on velvollisuus – vastuu – kuunnella ja noudattaa Herran käskyjä. Hän ei ole hyper-armon Jumala.

Huomaa, että heidän täytyi pitää kiinni siitä evankeliumista, jonka Paavali oli heille antanut. Hän itseasiassa sanoo: *"Minä opetuslapseutin teidät. Tehkää nyt sitä, mikä on oikein Jumalan silmissä. Olette kääntyneet Herran puoleen ja olette Kristuksessa. Käännyttekö pois Hänestä vaeltamaan jälleen maailman teillä? Oletteko koiria, jotka palaavat oksennukselleen? Älkää olko niin typeriä."*

Toisin sanoen, he pelastuivat, mutta eivät heti loistaneet viisaudessa. Itseasiassa he olivat matkalla kohti vanhurskautta jo heti uudestisyntytyään. Tätä varten voi hyvinkin olla, että vanhurskauden asema on itseasiassa suurempi kuin pelastuksen, siitä huolimatta, mitä olen aiemmin [väittänyt](#). Näyttää siltä, että kun ihmistä pidetään vanhurskaana, hänellä on myös sellaista viisautta, joka saattaa ylittää pelastuksen - ainakin alussa, kun ihminen vapautuu Kristuksen kautta.

Mikä vanhurskaudessa saa minut ehdottamaan tätä?

Uskon, että todella vanhurskas ihminen on monin tavoin ollut opetuslapseutettu ja oppinut tuon prosessin kautta, mitä tarkoittaa olla jumalinen, eli UT:n termein: olla ”Kristuksessa”.

Vaikka vanhurskaalla on edelleen mahdollisuus kääntyä pois Jumalasta lukujen Hes. 3 ja 18 mukaisesti, hänet määritellään Raamatussa ylivoimaisesti eniten sellaiseksi, joka on saanut viisauden ja hylkää pahan. Hän on Sananlaskuissa ja Psalmeissa mainitun tyhmän eli jumalattoman miehen vastakohta.

Toisaalta en usko, että voidaan perustella, että Jumala ei välttämättä heti antaisi viisautta uudelle käännynnäiselle, kun hän pelastuu ja täyttyy Pyhällä Hengellä. Joissakin tapauksissa hän voi tehdä sen, mutta ottaen huomioon Paavalin kirjeet Korinton veljille, eli uudestisyntyneille seurakunnassa, heillä oli jonkin verran vaikeuksia erottaa fakta fiktiosta. Lisää tähän KAIKKI ne monet kerrat hänen eri kirjeissään, kun Paavalin oli kehotettava uskovia toimimaan Kristuksen kaltaisesti. Miksi? Koska jotkut heistä eivät käyttäytyneet hyvin, eikä heidän käytöksensä heijastanut myönteistä kuvaa Jeesuksesta heidän Vapahtajanaan ja Herranaan.

Mutta juuri tästä syystä meillä on Raamatussa niin paljon ohjeita kannesta kanteen. Meidän täytyy oppia. Meidän täytyy kasvaa. Toki Jumala voisi antaa meille suuren latauksen ja tietäisimme kaiken emmekä joutuisi etsimään ja ponnistelemaan uskossamme. Mutta ehkä juuri siinä onkin pääasia. Tiedämme, että ne, jotka kärsivät vainosta, kasvavat valtavasti sen vuoksi. Se on vanha analogia kotelossa olevasta toukasta, joka taistelee tiensä ulos ja selviää, kun taas se, jolle annetaan helppo pakoluukku, tyypillisesti kuolee. Sama koskee munissa olevia poikasia. Jos jompaankumpaan näistä koteloista tehdään reikä pakenemisen helpottamiseksi, saat nopeasti heikon tai kuolleen olion.

Uusina uskovina meidän on käytävä läpi kasvuprosessi, joka tapahtuu opetuslapseuden ja ehkä jopa vaikeuksien kautta, jotta pääsemme vaiheeseen, joka tunnetaan vanhurskaana olemisena. Ne, joiden mahdollinen kamppailu on oikosuljettu tai harhautettu, saattavat joutua hyvin epäraamatulliseen tilanteeseen. Kysymys kuuluu sitten: Miten he reagoivat tähän? Kuuntelevatko he Jumalan hiljaista pientä ääntä, joka

yrittää saada heidän huomionsa modernin elämän ja väärän opetuksen kakofonian keskellä? Ymmärtävätkö he, että heidän syntinsä surettaa Jumalaa ja haluavatko he kääntyä pois siitä? Vai nauttivatko he synnistään ja menevät siinä yhä syvemmälle? Kaikki tämä koskee uutta uskova, joka on syntynyt uudeksi Jeesuksen armon ja uhrin kautta. Meillä kaikilla on vaihtoehtoja. Jotkut niistä vievät meitä oikeaan suuntaan, toiset eivät.

Joten vastaukseni otsikon kysymykseen on ehdoton EI! Vasta pelastuneella ei välttämättä ole välitöntä viisautta. Se vaatii aikaa ja vaivaa; toisin sanoen halua syvempään suhteeseen Herran kanssa. Kaikilla ei ole sitä, joillakin on se omaksi tuhokseen, jos päättävät, että maailma on houkuttelevampi kuin ikuisuus Jumalan kanssa.

Meidän, jotka Herra on kutsunut, ei pitäisi koskaan pitää sitä itsestäänselvyytenä. Meidän pitäisi nähdä tämä suuri pelastus sellaisena kuin se on; ei vain ihmeellisenä lahjana, vaan myös suurena mahdollisuutena, joka tuo mukanaan valtavan vastuun. On meidän valintamme vastata siihen ja olla Jumalan lähettäjiä, niinkuin hän haluaa meidän olevan.

Kuinka hyvää ja miellyttävää se onkaan Herralle, kun vaellamme kaikilla Hänen teillään!

JAA TÄTÄ